

Kiszombor, 1888. március 5. – Kalocsa, 1964. január 3.

Parasztcsaládból származott. Négy középiskolai osztályt és kétéves kertészeti iskolát végzett. Az első világháborúban az olasz és az orosz fronton katonáskodott, érdemeiért 1927-ben vitézzé avatták. Kertészeti szaktudását Aradon, Szegeden és a fővárosban bővítette; 1923-ban Baján virágüzletet nyitott, virágkertészetében harminc üvegházat üzemeltetett. A második világháború előtt a Keleti Arcvonal Bajtársi Szövetség tagja, a Magyar Országos Véderőegylet helyi szervezete alelnöke, 1939 után belépett a Magyar Élet Pártjába is. Baja felszabadítása után bekerült az ad hoc alakult városi tanácsba. Előbb a Polgári Demokrata Párthoz csatlakozott, majd 1945. január 8-án egyike volt a Független Kisgazdapárt bajai szervezetét megalapítóknak. Bács-Bodrog vármegyében a kisgazdapárt egyik újjászervezője, 1945 nyarától 1947. június 15-ig vármegyei pártelnök. 1945. január 27. és 1945. november között a helyi nemzeti bizottság tagja, február 8-ától a testület alelnöke volt. 1945. május 12-étől az FKGP delegáltjaként a bajai törvényhatósági bizottság tagja. Ügyvezető elnökként irányította a Csongrád megyei földbirtokrendező tanács munkáját. 1945. november 4-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották, bár MOVE tagsága miatt az MKP bajai szervezete tiltakozott a választói névjegyzékbe való felvétele ellen. 1945. december-1946. januárban Csongrád és Pest megyékben tiltakozó mozgalmat szervezett Tildy Zoltán köztársasági elnökké választása ellen; 1947. február 4-én az FKGP Politikai Bizottsága általános politikai magatartása miatt kizárta a párt soraiból. 1946-1947-ben a Bajai (később Bácskai) Kis Újság felelős szerkesztője volt. 1947. február 26-án belépett a Magyar Szabadság Pártba, majd annak önfeloszlatása után 1947 nyarán csatlakozott a Magyar Függetlenségi Párthoz, Bács-Bodrog vármegyében a MFP választási kampányának irányítója volt, visszakapta választójogát. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon korábbi választókerületében az MFP programjával ismét parlamenti képviselő lett, 1947 novemberétől a párt Politikai Bizottságának tagja, 1947. november 20-án mandátumát törvénytelenül megsemmisítették, visszavonult a politikai élettől. 1949-ben az ÁVH letartóztatta, államellenes szervezkedés címén nyolcévi börtönbüntetésre ítélték, vagyonát elkobozták. Váci börtönéből 1956. augusztus 31-én szabadult, 1956. október 30-án a Bajai Nemzeti Bizottság elnökhelyettesévé választották. 1957. december 4-én büntetése hátralévő részét az Elnöki Tanács háromévi próbaidőre felfüggesztette, később rehabilitálták.